

NOVOVESKÉ LISTY

ZPRAVODAJ PRO NOVOU VES I A OHRADU

58. ČÍSLO PÁTEK, 27. 6. 2025

Vážení spoluobčané, rád bych se s vámi podělil o dění v naší obci z hlediska hasičů. V minulém čísle Novoveských listů jste se dočetli o projektu výstavby nové hasičské zbrojnice. V těchto dnech je stará budova zbourána a výstavba je v první části zasíťování a přípravy na zhotovení základové desky. Další významná změna se stala v měsíci dubnu, kdy jsme obdrželi nabídku z HZS Středočeského kraje na změnu naší kategorie z JPO V na JPO III/1. Když to vezmu z laického hlediska, tak budeme zasahovat nejen v místě naší obce a obcí co máme podepsanou smlouvu, ale i do dalších obcí mimo naši působnost. Připravenost na různé typy událostí ukázaly bleskové záplavy vody a bahna z vrchu Bedřichov v noci z 4. na 5. června, kdy za 15 minut spadlo 42 mm srážek do srážkoměru na ČOV. Od chvíle, kdy byl vyhlášen poplach na první událost, jsme jako jednotka začali s pomocí lidem, kteří byli postiženi

silnou bouřkou. Velké škody ukázalo až ráno po rozednění a od samého začátku byla rozvinuta spolupráce s pracovníky obecního úřadu a vedením obce na odklizení nánosů bahna zasažených chodníků a silnic.

Našli se i občané, co sami nabídli svoji pomoc s úklidem a takovým lidem bych chtěl poděkovat. Kdyby chtěl někdo pomáhat při podobných událostech, kdy jde pomalu o každou minutu nebo jezdit na požáry a další události, kdy je někdo v tísní a potřebuje naši pomoc, může se přidat mezi nás a rádi ho přivítáme v našich řadách. Nyní probíhá nábor do jednotky, limit je 18 let a trestní bezúhonnost. Abych se ještě vrátil k nastalé situaci, ve čtvrtek v dopoledních hodinách probíhal úklid bahna z postižených silnic a chodníků.

Odpoledne jezdily obě cisterny a k odstranění nánosů bylo potřeba 78 500 litrů vody, která byla odčerpána z požární nádrže v ulici Na Průhoně. Po opadnutí vody nás oslovilo několik

občanů s žádostí o zapůjčení vysoušečů, které byly poskytnuty.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem lidem jak hasičům, pracovníkům obce a vedení obce, kteří se podíleli na zdolání této nepříjemné situace a zároveň popřát všem lidem našich obcí, aby nás potřebovali co nejméně, ale když nastane situace, se kterou si sami neporadí, tak aby se na nás kdykoliv obrátili a co bude v našich silách pomůžeme.

Lukáš Kadlec, velitel JSDH Nová Ves I

OHRADSKÁ BESEDA NA NÁVSI

Po vydařených Staročeských májích vás srdečně zveme na další akce. Jedním z nich je letošní letní setkání na návsi na Ohradě. Přijďte si užít pohodové večery a letní zábavu.

- **27. 6. a 18. 7. od 18:00 - Sousedská setkání**
Jedná se o přátelské posezení, popovídání, sdílení dobré nálady a třeba i zazpívání si.
 - **16. 8. od 15:00 - Představení divadélka Kůzle a od 16:00 posezení s dechovou hudbou Polabská Blat'anka**
 - **30. 8. - Zábava** k ukončení léta s kapelou Rocketa
- Upřesnění akcí bude vždy na fb stránkách, případně na obecních vývěškách nebo na potravinách v Nové Vsi.
- Přejeme všem krásné léto, dětem parádní prázdniny a těšíme se na společná setkání.

Martina Třešňáková

CO NÁS ČEKÁ

27. 6. **Sousedské setkání** na Ohradě

28. 6. **Běhy Krajem Bitvy u Kolína**

18. 7. **Sousedské setkání** na Ohradě

9. 8. **Letní kino** na hřišti

16. 8. **Od 15:00 Divadélko Kůzle** na Ohradě
Od 16:00 Posezení s dechovou hudbou Polabská Blat'anka na Ohradě

29. – 31. 8. **Sázava**

30. 8. **Taneční zábava** na Ohradě

Foto: Michal Blažejovský

ROZHOVOR S LUKÁŠEM PSOHLAVCEM

Milí čtenáři Novoveských listů, léto nás pomalu ale jistě vítá v plné parádě, letní prázdniny klepou na dveře a s nimi i dovolené, odpočinek, objevování nových míst nebo naopak vrácení se do známa, kde se cítíme dobře. Naladte se na toto období s klukem, co si jednoho dne obul sedmimílové boty a doposud je ještě nezul, rodákem z Nové Vsi, **Lukášem Psohlavcem** (IG: cestopsik).

Lukáši, kdy se v tobě probudila touha procestovat svět? Měl jsi někdy moment, kdy sis řekl: „Tady bych mohl zůstat napořád.“ A co tě vrátilo zpátky?

Začnu mírně netradičně a dovolím si odcitovat sám sebe, respektive první řádky ze zápisníku, který má být reflexí mé desetiměsíční cesty, kterou jsem podnikl „... nebyl to dávný dětský sen. Nečetl jsem od mala dobrodružné cestopisy a nesledoval počiny dávných dobrodruhů. Nesnil jsem o poznání kultur a objetí světa kolem dokola. Vlastně to přišlo nevinně, plíživě...“

A tím se dostávám k odpovědi. Asi největší zlom nastal někdy v průběhu bakalářského studia na vysoké škole, kde se mi dostalo obrovské inspirace, ani ne tak cestovatelské, ale spíš životní, která mi obrátila mé životní směřování. Já tu otázku trochu obrátím. Kdo tu touhu procestovat svět nemá? Já myslím, že v každém z nás je alespoň kouskem duše dobrodruh prahnoucí po objevování neznámých dálek. A pak už je to jen o tom využít příležitosti a nehledat výmluvy proč to nejde a co mi v tom brání.

Já se někdy během magisterského studia rozhodl, že chci podniknout velkou cestu. Cestu bez plánu, bez cíle, bez časového omezení. Zažít naprostou svobodu. A když jsem dokončil školu, absolvoval stáž ve Švýcarsku a Jižní Koreji, tak jsem došel k tomu, že vhodnější chvíle tuhle cestu podniknout v budoucnu už asi nebude, a že nechci litovat toho, že jsem tu možnost měl a promarnil. A tak jsem odmítl příležitosti, které se naskytovaly a prostě vyrazil. Nevědouc kam a na jak dlouho.

Takhle jednoduchý to bylo. Zůstat jsem nikde nikdy nechtěl. Baví mě v cizích zemích být, objevovat je, poznávat, ale ještě víc mě baví se vracet a upřímně – neexistuje moc vhodnějších míst pro život než Česká republika.

Tvůj profil na instagramu „cestopsik“ působí jak reklama na dobrodružství, pokoru a naplnění v jednom. Co ti konkrétně cestování přináší kromě poznávání nových míst a kultur?

Přináší mi primárně důkaz o dobrotě lidí. Důkaz o tom, že nezáleží na tom jakého vyznání, či z jakých poměrů člověk pochází. Lidi všude na planetě mají stejné starosti, strachy, stejná přání, stejné pocity štěstí. Cestování je pro mě hlavně o lidech, o setkáních, o příbězích, o emocích. Proto rád stopuji, je to dobrodružství – nevíš, kam dojdeš, nevíš, kde budeš spát, nevíš, koho potkáš a jsi plně odkázán právě namístňáky – otevírá to nepřeberné množství scénářů a hlavně, otevírá to dveře, a to dost často nejen metaforicky.

Máš kolem sebe na cestách nějaké věrné partáky? Potkal jsi někde někoho, kdo ti změnil život, i když jen na chvíli?

Teď už je většina cest ve společnosti někoho dalšího, ale třeba tu pro mě tu zásadní - dlouhou cestu jsem absolvoval sám. Plno lidí se hrozí toho cestovat osamotě – bojí se samoty, a přitom to má dost často opačný efekt, než by si člověk mohl myslet.

Když je člověk sám, je mnohem víc otevřen potkávat další cestovatele, část cesty třeba strávit společně a pak zase jít svou cestou a na druhou stranu to zase mnohem více otevírá možnosti k setkávání s místními. Místní tě spíše osloví, když jsi sám, než když cestuješ v partě. Když cestuješ ve dvou, tak jste pořád jen dva, zato když cestuješ sám, tak nikdy nejsi sám.

Každý by si to měl někdy vyzkoušet, nemusí to být rovnou cesta kolem světa, nemusí to být daleká exotická destinace, ale mám pocit, že se toho dost lidí zbytečně obává – když to člověk zkusí, zjistí, že to není tak nebezpečný, jak si hlava dokáže občas vyfantazírovat, že samota neznamená osamocení, ale naopak otevírá spoustu možností a svobody, a že k tomu není ani třeba ovládat 3 světové jazyky.

Nikoho, kdo by mi změnil život jsem na cestách nepotkal – na to jsou ta setkání většinou moc krátká – sice o to intenzivnější a opravdovější, protože víš, že se s tím člověkem pravděpodobně už nikdy nesetkáš, ale přeci jen krátká. Ale samozřejmě – silných setkání, která mě nějakým způsobem zasáhla, vnukla myšlenku, inspirovala, motivovala, nastavila mi zrcadlo, těch bylo spousta.

Ta setkání by byla asi na dlouhé psaní, takže snad jen závěrečná slova Helmutha, staříka, kterého jsem potkal v Laosu a strávil s ním několik hodin uprostřed rýžových teras, kde zakončil vyprávění svého obdivuhodného životního příběhu, u kterého mi několikrát mrazilo v zádech, slovy: „Víš, až budu umírat – chci se usmívat. Chci prázdný bankovní účet, žádný majetek, nechci mít vůbec nic. Chci se jenom usmívat a vědět, že víc jsem životu dát nemohl“. Tak třeba tohle setkání mám vryté hluboko v paměti.

Na kolika místech na mapě máš už zapíchaný špendlík? A teď vážně, máš nějakou podobnou evidenci tvých výletů? Na které místo nejraději vzpomínáš?

Nedávno jsem se to počítal, blížím se k 60 zemím – i když, to asi není to podstatné, můžeš procestovat celý svět a nemít z toho vůbec nic. Nechci si jen odškrtnávat, a jak říkáš zapichovat špendlíky, zároveň, i když v některých zemích jsem strávil třeba i dva měsíce, pořád je tam co objevovat. Ten list míst, kam by člověk chtěl se mi vůbec nekrátí, naopak – i do zemí, kde jsem byl bych se rád vrátil, protože vím, že je tam spousta oblastí, do kterých bych rád zavítal.

Pro někoho možná překvapivě, ale když bych měl vypíchnout dvě země, které mi opravdu přirostly k srdci a mám na ně nejsilnější vzpomínky – budou to Írán a Myanmar. Vobou jsem strávil skoro dva měsíce, prostopoval velkou část a z hlediska přírody, kultury a především lidí jsou to neuvěřitelně krásné a pohostinné země. Což se bohužel nedá naopak říci o tamních režimech, které jak v Íránu, tak Myanmaru vládnou.

Říká se: „Kolik řečí umíš, tolikrát jsi člověkem.“ Podepisuješ se pod toto rčení? Kolika jazyky jsi schopný se domluvit ty?

Je pravda, že angličtina vládne světem nebo přišla někdy na scénu jazyková bariéra?

Rozhodně ho nerozporuji, je to dozajista další klíč k většímu pochopení místních naturálií, kultury a lidí. Zároveň postoj že „neumím jazyk a proto nemohu cestovat“ je nesmysl. Než se začali lidé dorozumívat řečí, komunikovali spolu také pomocí gest a mimiky a to samozřejmě funguje do současnosti. Tato forma komunikace je univerzální a umožňuje se domluvit všude po světě, chce to jen trochu hereckého umu, představitivosti a improvizace. Ve spojení s překladatelem v telefonu je to zase jen bariéra v hlavě, která plno lidí zbytečně odrazuje. Upřímně. I přesto, že jsem se pokoušel učit od portugalštiny, přes korejštinu až třeba k arabštině (a ani u jednoho to neklaplo ani na konverzační úrovni), tak jediný jazyk na úrovni plynulé konverzace je právě angličtina. Jelikož však mé cesty dost často míří do neturistických oblastí, do malých vesniček, do hor, tak je mi stejně vcelku k ničemu a dochází k lehčí až těžké improvizaci prakticky vždy, když někde vyrazím. A je to logické, nemůžeme očekávat, že lidé, kteří dost často neopustili hranice svého okresu někde v Číně, Iráku, Tádžikistánu nebo třeba Myanmaru budou mluvit nějakým světovým jazykem. V některých zemích je i tolik různých nářečí a jazyků a různorodých kmenů, že by si ty lidi nerozuměli ani mezi sebou v rámci jednoho státu. Jednodušší to je třeba v postsovětských zemích, tam obvykle nasazují češtinu se základními ruskými slovy, dostatečně přesvědčivým ruským přízvukem a většinou to docela dobře funguje. Všude jinde lidově řečeno: „ruce, nohy“.

Co děláš, když necestuješ? A jak dlouho ti obvykle trvá, než tě zase začne svrbět pas?

Působím na Fakultě tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy. Právě tam, kde byl počátek mého životního obratu a inspirace, která se mi snad občas daří posílat dál. Trávíme hodně času se studenty na kurzech v přírodě, horách. Velmi zjednodušeně učím budoucí učitele tělesné výchovy, instruktory, trenéry a řekl bych snad hlavním posláním, které v této práci vidím je motivovat a inspirovat k tomu, že brát děti do přírody, vystavovat je různorodým výzvám a dělat „tělák“ mimo stěny tělocvičny má smysl, že aktivity a sporty v přírodě mají obrovský potenciál a spoustu benefitů a není třeba se toho bát. Ale to by bylo asi na samostatný rozhovor. K druhé části otázky – pas mě svrbí prakticky neustále, nicméně, tím, že je má práce dosti akční, různorodá, na různých

místech jak po republice, tak i v zahraničí, tak se to k tomu dalšímu výlety, na které se snažím vyrazit aspoň dvakrát za rok, dá nějak přečkat.

Vracíš se rád do Nové Vsi? Máš i u nás tajný, oblíbený plácek? A nějaká vzpomínka spjatá s Novou Vsí by ke sdílení byla?

Vracím se rád, přeci jen jsem tu strávil celé dětství, ale upřímně – současně by se mé návštěvy za rok daly spočítat na prstech jedné ruky. Vzpomínek mám samozřejmě spousta, ale jsou to spíš takové ty klasické dětské časy na ulici, hřišti, u rybníků.

Jaké další poznávací plány máš? Podělíš se s námi na závěr i o nějakou zajímavou historku z cest?

Plánů je spousta – ale většinou to řeším dost na poslední chvíli i dle aktuální situace a letenek. Mám v hledáčku třeba Pákistán, Saudskou Arábii, rozhodně bych chtěl znovu do Íránu. Ale mám také skoro celou neobjevenou Afriku. Poslední dobou mě začínají také zajímat zimní přechody – takže po letošním putování po finském Laponsku se nabízí třeba švédský sever, který je, říká se, poslední evropskou divočinou. Historek je spousta, možná by to zasloužilo i nějakou přednášku s fotkami pro rodnou ves, ale o jednu se pokusím podělit i písemně.

Sedím v Bangkoku v hostelu, je 10 večer a po více než 30 dnech v Myanmaru plánuju odpočinek. V tom se přiřítit neznámý týpek se zvláště znějící nabídkou: "Potřebuju Evropana na natáčení indického filmu. Hned!" - cože? Evropana do indického filmu v Thajsku? Chvilí zírám, netuším, která bije, v životě jsem toho týpka neviděl a teď mě chce ve 3 ráno naložit do minibusu a odvést někde do lesů tři hodiny od Bangkoku natáčet film. To víš, že jo, film. Na to ti neskočím, říkám si. Hlavou mi letí, co všechno by mi mohli udělat, kolik by požadovali výkupné, všechny ty nejhorší scénáře přes otroctví, znásilnění a únos mi lítají hlavou. A tak slušně odmítám - "musím třídit fotky, jsem unavený, dneska jsem dorazil" chrlím ze sebe bez velkého přemýšlení výmluvy, proč rozhodně nemůžu uprostřed noci někde jet. Rád bych se dožil konce cesty a ideálně v takovém stavu v jakém zrovna jsem. Vlastně si ale vůbec nejsem jistý, jestli to nechci risknout. Nebuď máslo, klove mi do hlavy má dobrodružnější část mého já. A tak za půl hodiny toho neznámého týpka oslovím, zda ta nabídka stále platí. Beru kudlu do batůžku, instruuju některé osoby, kam se ozvat, když se do 24 hodin neozvu a v duchu se uklidňuju, že běhám, kdyžtak celkem rychle.

Ve dvě ráno odcházím se dvěma neznámými lidmi někam v Bangkoku na místo srazu. Jsem nervózní. Chvilí postávám na vyprázdněné silnici. Pak nasedám do minibusu a odjíždíme. Je 6 ráno, ještě za tmy jedeme po lesní cestě někde u hranic s Myanmarem, odkud jsem den předtím přijel. Nikde nikdo. Uklidňuje mě, že v tom minibusu nejsem jediný bílý, sedí tam se mnou pár Rusů a pár Pákistánců. Je ticho, nikdo nemluví. Divná atmosféra. A najednou - objeví se desítky dalších minibusů stojících u cesty, plno stanů, kamer a stovky lidí. Chvilí na to na mě již soukají uniformu. Mou několik měsíců pěstovanou bradku mi jakýsi maskér kritizuje, aby mě o ni několik minut později připravil. Vlasy nedám, hlásím. Fasuju tím pádem slušivý klobouček. Právě jsem se stal britským vojákem v indické armádě v boji proti Japoncům.

Další dva dny běhám po lese se stovkami dalších "vojínů". Chvilí honíme my Japonce, aby za chvíli Japonci honili zas nás. Občas někdo padne za oběť. To pak už celý den může ležet na jednom místě a nehýbat se, což v tom vedru nevypadá jako úplně marná role. Okolo bouchají granáty, kouří dým, občas letí nějaká noha, či celý člověk dvojným saltem vpřed po šlápnutí na minu. Dost často netuším, co mám dělat a tak dělám to co ostatní. Zalehnout, běžet, střilet, nabíjet, mířit, vzdávat se. Opakování scény! Tentokrát rozumím... "Nesmát se na kameru!" letí ostrá připomínka k mým ruským spolubojovníkům od režiséra Inda, "Jste ve válce idioti!"...Já se nesměju, klobouk mi padá při každém rychlejším pohybu do očí, takže nevidím ani na cestu, ani kam stílím a mám dost potíží se nezabít o strom nebo díru po granátu i bez protivníků. V reálu bych pravděpodobně sestřelil i pár vlastních z první linie, než bych s sebou vzal první pařez. Do toho se mi pořád vykasává uniforma z kraťasů, a tak ji pracně soukám zpátky: "Budeš v televizi vole, musíš vypadat" říkám si a upravuju se už asi po dvacátý. BLAST! "You have to flyyyyy" křičí najednou režisér na mého spolubojovníka a ukazuje mu jak mávat ve vzduchu rukama. Myslím, že jeho role právě skončila. Aspoň může jít na raut. Já se místo toho snažím ve válce zůstat co nejdéle a nenápadně si klobouk sunout nahoru. Dozvěděl jsem se totiž, že za obličej v hlavním záběru jsou příplatky. A tak se vystavuju kulky, nekulky, blast neblast.

V poslední scéně dobíjíme Japonce v zákopech, vzdávají se. O chvíli později hlásí velitel jednotky, abychom položili zbraně a vzdali se taky. Nechápu komu a proč. Japonci ruce nahoře, my ruce nahoře a kolem nikdo

další. Dobrou půl minutu na sebe kookáme, myslím, že zmatenost tentokrát není úplně hraná. Tak kdo sakra vyhrál?

A tak jsem se stal vojákem, zahrál si ve filmu, spal v nejluxusnějším hotelu,

dostal slušně zaplacen a hlavně. Hlavně jsem nemusel litovat promarněné šance. Kdybych tenkrát řekl ne, neměl bych teď tak skvělou historku – šel bych spát a nestalo by se vůbec, ale vůbec nic. A to je důvod, proč by občas

prostě člověk měl dělat věci, které se naskytou a na které je zdánlivě jednoznačná odpověď „Ne, nikdy“.

Lukáši, díky za sdílení střípků z tvého pestrého cestovatelského života. Přeji ti, ať v tobě přetrvává i nadále chuť s lehkostí, odvahou a pokorou objevovat autentičnost světa. KK

V NOVÉM SVĚTLE PROSPERITY

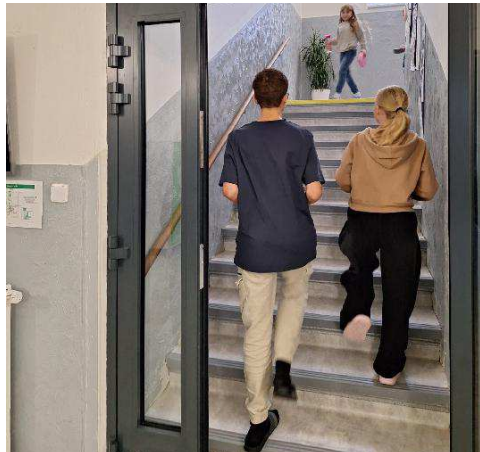
Rádi bychom s koncem školního roku poděkovali vedení obce Nová Ves I za podporu při realizaci projektu vyhlášeného **MAS Podlipansko, o.p.s. Programu rozvoje venkova**, který byl spolufinancován Evropskou unií. Z projektu bylo pořízeno nové a moderní zařízení a vybavení budovy školy. Jednalo se o: rekonstrukci a modernizaci chodeb (vstupní dveře, dveře na schodiště, dveře do šatny, LED osvětlení), nové LED osvětlení (chodeb, schodiště, kabinet, sborovna) a modernizace vybavení prostoru sborovny, kmenové učebny 2. stupně.

Velmi si ceníme podpory, která je nám poskytována, neboť není v možnostech školy zajistit dostatek finančních prostředků na předfinancování vyhlášených projektů.

Těší nás, že i obci Nová Ves I není lhostejný stav budovy školy a podporují nás při rekonstrukcích a modernizaci budovy. Neboť i na podnětnosti učebního prostředí velmi záleží.

Děkujeme za podporu v tomto školním roce a těšíme se na roky další.

Za ZŠ Prosperity
Dita Nastoupilová

ČERVNOVÉ RADOSTI V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Měsíc červen se v naší školce nesl ve znamení oslav, nových zážitků a loučení. Děti si užily pestrý projektový týden s názvem "Líhneme se ve školce", který byl zároveň netradičním dárkem ke Dni dětí.

Celý týden jsme pozorovali, jak z šesti zdánlivě obyčejných vajíček, která byla umístěna v líhni, vzniká nový život. Nejen dětem ale i mnohým rodičům, kteří přišli své ratolesti vyzvednout „ve správný čas“, se tak naskytla možnost naživo vidět zrození kuřátek – přímo před jejich očima se

kuřátka „probojovávala“ z vajíčka na svět.

Velkou radost dětem udělal okamžik, kdy se jejich noví pípaví kamarádi mohli přesunout z líhne do velké průhledné krabice, v níž našli svůj domov na další týdny. Od té chvíle si totiž mohou kuřátka pohladit, vzít si je opatrně do ruky a pozorovat, jak běhají, jedí, pijí a rostou doslova jako z vody.

Součástí závěru školního roku nejsou jen kuřátka, ale i výlety. První z nich nás zavedl na zámek Kačina, kde si děti užily nejen pohádkové prostředí zámku, ale i divadelní představení a opékání buřtů, které u dětí sklidilo velký úspěch. V dalších týdnech čeká třídu Včelíček a Berušek výlet na Staré Hradky a předškoláci vyrazí ještě na Pražský hrad, kde je čeká speciální návštěva u hradní skřípky. V posledních týdnech tohoto školního roku se děti dočkají ještě jednoho milého překvapení. Naše

školní zahrada se rozroste o nové herní prvky – pirátskou loď a vláček. Věříme, že se velice rychle stanou dalším oblíbeným místem pro dětskou fantazii a pohyb.

Samozřejmě nelze opomenout ani rozloučení s předškoláky, které bude slavnostní tečkou celé školní docházky pro 13 dětí. Bude tradičně plné radosti, smíchu, ale i slz, které potečou spíše z očí nás dospěláků. Přece jenom je to dojemný okamžik pro nás všechny.

Naším budoucím školákům přejeme na jejich cestě za dalším vzděláváním hodně úspěchů, radosti z poznání, fajn kamarády a samozřejmě chápající rodiče, kteří budou pevnou oporou i ve chvílích, kdy se vše nebude dařit podle plánů.

Za kolektiv MŠ přeji pohodové léto plné zážitků a smíchu.

Olga Trochová

VÝZVA 10 000 KROKŮ

V dubnu se naše obec, jak už je pomalu naší tradicí, zúčastnila výzvy 10000 kroků a podařilo se opět vychodit vítězství, tentokrát jsme se umístili na skvělém 3. místě z celkového počtu 24 obcí. Počet účastníků výzvy se pomalu rozrůstá a každý půlrok přibude někdo nový, kdo se umí hecnout a chce trochu zlepšit svůj životní styl.

Velká slova chvály a obdivu patří ale zejména našim stálým a držákům od prvního přihlášení, kteří obdivuhodně

šlapou jako o život, navzdory mnohdy nepříznivým podmínkám, ať už vnějším či vnitřním. Jen tak dál, jste skvělí. Nezbyvá tedy už nic jiného než povzbudit ty, co zatím o účasti ve výzvě 10000 kroků váhají a rozmyšlí se, protože to stojí za to alespoň zkusit. Dalším chodícím měsícem je zase říjen, přihlašovat se za naši obec je možné ihned po prázdninách, od 1. září.

S přáním slunečného prima léta
Lucie Šulcová

KERAMICKÁ DÍLNA V NOVÉ VSI I SLAVÍ ÚSPĚCH V SOUTĚŽI NA 53. ROČNÍKU MEZINÁRODNÍ DĚTSKÉ VÝTVARNÉ VÝSTAVĚ LIDICE 2025

Keramická dílna v Nové Vsi se může pochlubit významným úspěchem z letošní soutěže Mezinárodní dětské výtvarné výstavy Lidice, jejíž 53. ročník nesl téma HRA. Do soutěže bylo zasláno téměř 13000 prací ze 69 států světa, což svědčí o širokém mezi-

národním zájmu o tuto prestižní událost. Odborná mezinárodní porota po důkladném výběru ocenila 1514 exponátů a celkově udělila 1578 ocenění včetně 237 medailí. Naše dílna si vedla skvěle a získala hned tři ocenění, což potvrzuje vysokou kreativitu našich mladých talentů. Tento úspěch je nejen důkazem jejich tvořivosti a zručnosti, ale také povzbuzením pro další děti. Organizátoři výstavy opět ukázali, že dětská tvorba má své pevné místo ve světě umění. Všechny oceněné i neoceněné děti, které na dané téma tvořily, si zaslouží pochvalu, oslavu a uznání nejen v uměleckých kruzích, ale i u široké veřejnosti.

Děkujeme a blahopřejeme za velmi úspěšnou reprezentaci dílny: Anetě Stýblové, Kláře Svobodové, Lucii Lainové, Aleně Janouškové, Báře Šimánové, Tereze Voslařové, Berenice Čechové, Daniele Sieglové, Emě H. Vondráčkové, Stelle Duncové a Emě Franclové.

Výsledkovou listinu včetně fotografií oceněných prací najdete na www.mdvv-lidice.cz/aktualni/oceneni/cr/.

Výstavu oceněných děl můžete navštívit v Lidické galerii od 29. 5. 2025 do 1. 2. 2026. Vřele doporučujeme a všechny vás zveme na prohlídku.

Za keramickou dílnu
Lenka Benešová a Iva Kopecká

SDH NOVÁ VES I (DUBEN–ČERVEN 2025)

V období duben až červen vyjela jednotka dobrovolných hasičů k devíti výjezdům. Jednalo se o požár střechy v průmyslové zóně Ovčáry, dva výjezdy do obce Ratboř, a to k odstranění nakloněného stromu nad vozovku a k technické pomoci, dále k požáru zahradního odpadu v obci Polepy a po přívalových deštích k odčerpání vody ze zatopených sklepů a dvorků v obci Nová Ves I, a to celkem čtyřikrát.

Dále jednotka vyjela k odklízení nánosů bahna zasažených chodníků a silnic – ulice Velimská, Havlíčkova, Jiráskova, Pod Bedřichovem, Příčná,

křížovka ulic Poděbradská a Velimská.

Hasiči uspořádali na hrázi u rybářské boudy každoroční akci „Zastříkej si s hasiči“, kde si děti vyzkoušely práci s naší technikou. Akce se těšila velkému zájmu dětí i rodičů. Jednotka SDH přijala pozvání na Den dětí v obci Pašinka, Vítězov a Ohrada, kde jsme předvedli svoji techniku a výstroj.

JSDH se zúčastnila školení jednotek předurčených na zřízení čerpacího stanoviště na okresu Kolín. Školení se uskutečnilo na hasičské zbrojnici v Pečkách, kde proběhla teoretická část a

praktický výcvik proběhl u místního rybníka.

Na žádost zřizovatele obce Nová Ves I vyjela jednotka k plošnému proplachu kanalizační soustavy v obci Nová Ves I a Ohrada.

Do historického hasičského muzea Kočí u Chrudimi hasiči věnovali vysloužilý přívěs z roku 1943 a požární stříkačku z roku 1950.

Čtyři členové jednotky úspěšně absolvovali v Ústřední hasičské škole Bílé Poličany rozšíření kurzu Strojník S40.

Za SDH Karel Voslař

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ 2025

Letos jsme přivítali 8 nových občánků (6 chlapců a 2 děvčata). Novými občany naší vsi se stali: Hugo, Jonáš, Nela, Jindřich, Ondřej, Lucie, Štěpán a Tobiáš.

SÁZAVA 2025

Jako každý rok se chystáme na konci prázdnin sjíždět Sázavu. Tentokrát to vychází **na 29. - 31. 8.** Kdo má zájem se k nám přidat, může se přihlásit na OÚ do 20. 8. 2025. Cena za dospělého je 1500,- Kč a děti do 15 let to mají za 500,- Kč.

Marcela Převrátlová

Skupina historického sermu Páni z Kolína organizuje

13. HISTORICKÉ SLAVNOSTI V KOLÍNĚ

80. výročí konce 2. světové války

NEKLIDNÁ LÉTA 1938 až 1945

9. srpna 2025 Kmočův ostrov
Kolín

RC tanková bitva
dobová hudba
dobový jarmark
naučné panely
historická kola
bojové ukázky 1938 a 1945

VSTUP
DOSPĚLÍ 180 CZK
DĚTI 90 CZK
DĚTI DO 6 LET ZDARMA
ZTP ZDARMA

písně Voskovce a Wericha
výstavy vojenské techniky a výstroje, zbraní, platidel

www.panizkolina.cz

VSTUPNÉ ZDARMA

LETNÍ KINO NOVÁ VES I

SOBOTA 9. 8. 2025 OD 21:00

MOŘE NA DVOŘE

film, který vás dobře naladí

FOTBALOVÉ HRISTE
MOŽNOST PÍKNIKOVÉHO SEZENÍ, DEKÝ APOD. S SEBOU
V PŘÍPADĚ NEPŘÍZNĚ POCASÍ SE PROMÍTÁNÍ RUŠÍ - ZMĚNA PROGRAMU VYHRAŽENA
KINO OTEVŘENO HODINU PŘED PROMÍTÁNÍM, HRAJEME PO SETMĚNÍ
NA PROMÍTÁNÍ VÁS ZVE OBEC NOVÁ VES I

Gymnastická školička
Nová Ves I

PŘÍVESNICKÝ TÁBOR

4. - 8.8.2025
30.6. - 4.7.2025 7.7. - 11.7.2025

Cena 3 500 Kč
Začátek v 8:00 Konec v 17:00

Věk 5-9 let (mladší po domluvě)
Pití a jídlo po celý den zařízeno

Místo konání:
Hospoda na Ohradě

Přihlášky a info pod QR kódem nebo na
www.sg-kolin.cz/Tabor/Proveřejnost

Kontakt- mala.dada@seznam.cz
Gymnastická školička Nová Ves I

10000 KROKŮ

DIPLOM

#desettisickroku
v jarní výzvě 2025

za 3. místo
v kategorii
Galská vesnice
ziskává

Nová Ves I

POČET ZISKANÝCH BODŮ 272,9 15795 POČET NACHOZENÝCH KILOMETRŮ

Partnerství pro městskou mobilitu, s.r.o.
Chomutov 388
783 35 Horka nad Moravou
IČ: 01911996 DIČ: CZ01911996

uděluje

podpis

desettisickroku.cz

ORGANIZÁTOR: Partnerství pro městskou mobilitu
GENERÁLNÍ PARTNER: MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČR
HLAVNÍ PARTNER: UAX!

Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit a upravovat při zachování obsahu sdělení. Zveřejňované informace a fotografie jsou v souladu s Nařízením Evropského parlamentu a Rady EU 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES – GDPR. Za redakci se loučí Mgr. Iveta Bodláková (IB), Karolína Kubátová (KK) a Ing. Magdalena Dunka.

Uzávěrka dalšího čísla bude 31. 8. 2025., e-mail: novoveskelisty@seznam.cz.

Studio Press s.r.o., tiskárna Čáslav